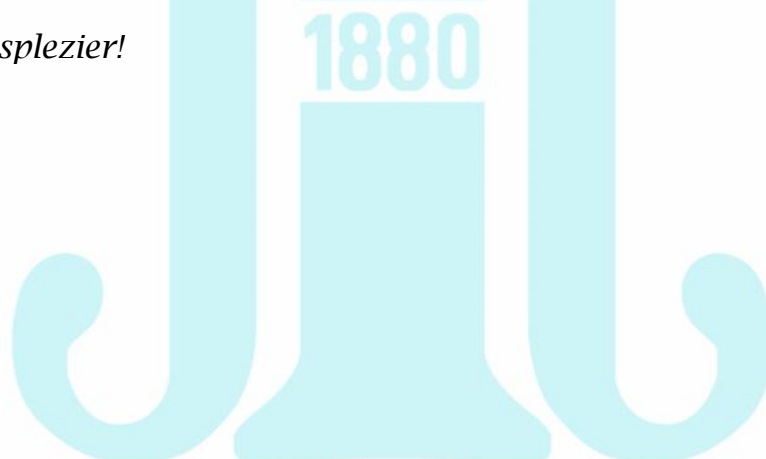

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

DE BRONZEN ADONIS

Een klucht in drie bedrijven

door

1880
Hugo Fransaert

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2016
Nr.1926

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste NEGEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt u van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer u niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland contacteert u:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE BRONZEN ADONIS* op te voeren moet de naam van auteur *HUGO FRANSAERT* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1991/0220/036
ISBN- 978- 90-385-01024

© 1991 Toneelfonds J. Janssens/Hugo Fransaert
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever

PERSONAGES

(3 à 5 dames - 4 à 6 heren)

PRUNELLA, de huishoudster :
 HILAIRE Bonifaas, fabrikant :
 CLAIRE Bonifaas, zijn vrouw :
 ALAIN Bonifaas, hun zoon :
 BRIGITTE Cornelis, secretaresse van Meneer Bonifaas :
 ADRIAAN Meulemeester, leraar :
 FERDY, klein vinnig mannetje :
 RAMSES, kleerkast-type, domme kracht :
 FRANCESCO :

De rollen van Ramses en Ferdie kunnen, mits een kleine aanpassing aan de tekst, ook door twee dames gespeeld worden. Zij worden dan resp. Molly en Bonny genoemd.

DECOR

Het salon in de luxueuze villa van de familie Bonifaas. Stijlvol ingericht. Achter: de dubbel ingang deur, daarachter de gang. Het ene eind van de gang leidt naar de voordeur, het andere naar de tuin. Links achter: de trap naar boven. Links voor: de keukendeur. Midden rechts: de deur naar het bureau. Salonmeubels, telefoon, ...

EERSTE BEDRIJF

(Op een mooie ochtend, de radio speelt "volle bak". De kamer is leeg. De telefoon rinkelt. Prunella komt op uit de keuken, maar juist op dit ogenblik roept mevrouw voortdurend vanuit de slaapkamer: "Prunella! Prunella! Prunella")

PRUNELLA : *(met de handen aan het hoofd)* Allemachtig! Wat een hel! Welk groot lawaai zal ik het eerst tot zwijgen brengen? *(ze kijkt rond en stapt kordaat naar de radio. Ze draait hem uit)* Dat is één! En nu? ... *(ze stapt naar de telefoon, maar daar begint mevrouw weer: "Prunella! Prunella!! Ze stapt in de richting van de trap, bedenkt zich)* Nee! Die kan wachten! *(... en gaat naar de telefoon, neemt op)* Hallo, met huize Bonifaas!... Wie?... Mevrouw Prunella... daar spreekt u mee! ... Wat? Wie? .. Ik versta u heel slecht! ... Oh!! ... 't Is Francesco. Lieve help, Francesco, ik had jouw stem niet herkend!! *(met de hand op de hoorn)* Het is niet mogelijk, daar heb je die opdringerige spaghettivreter weer! *(terug in de hoorn)* ... en hoe gaat het met mijn lieve jongen? Wat zeg je? ... Je houdt van mij... Maar, lieve Francesco, het is nog te vroeg... Ja... Nee, nee... dat bedoel ik niet... ik bedoel... We kennen elkaar slechts door de telefoon... Wat zeg je?... Allemachtig nee.. Trouwen? Nee, nu niet! Daar heb ik nu geen tijd voor! Ik bedoel... om erover te praten... Nee... Nee, Francesco, nee... Dat gaat niet!... Wat??? Wat zeg je? Je wil me komen opzoeken? Hier?... Nu?... Maar dat gaat nu niet... Hoor eens... Francesco... Fran... *(brult plots)* Hou je snater!!! ... *(stilte)* Zo, dat is al héél wat beter... Luister nu eens... Je kunt nu onmogelijk hier naartoe komen, Francesco, ik moet eerst eens met je kunnen praten... Nee, niet over de telefoon, dat gaat niet! We moeten onder vier ogen kunnen praten... Begrijp je dat? Parlare... Parlare... *comprendo?* *(Brigitte op door de middendeur, ze is jong, knap)* Jaja, ik heb jouw telefoonnummer... Goed, goed, ik bel je terug! Tot later! Daaag! *(legt met een zucht de hoorn op, ziet Brigitte)* Jeetje, Brigitte! Je laat me schrikken!

BRIGITTE : Dag, Prunella! Hoe gaat het met je?

PRUNELLA : Eh... goed... goed, met mij is alles in orde. Dank je!

BRIGITTE : (*nieuwsgierig*) Wie was er aan de lijn, als ik zo onbescheiden mag zijn?

PRUNELLA : Heu... Heu... 't Was een vergissing! Verkeerd verbonden!

BRIGITTE : Ach, kom nou, Prunella. Wat een goedkoop smoesje!

PRUNELLA : Smoesje? Het is geen smoesje! Nu... eh... goed dan. Het was Francesco!

BRIGITTE : Francesco?

PRUNELLA : Ja, ik heb de flater begaan om te antwoorden op een huwelijksadvertentie uit een roddelblaadje. Zomaar, voor de grap!

BRIGITTE : Huwelijksadvertentie... ? Prunella op mannenjacht. En dat voor de grap?

PRUNELLA : Ja, zoiets als ... "jonge vrijgezel wil ontmoeting met liefvallige dame. Schrijven naar bureel blad onder F.D.L." Nu ja, dat heb ik dan maar gedaan. Geschreven naar F.D.L.! Nu had ik wel gedacht aan een Frans de Lange of een Filip de Lichte of een Frederik de Lompe... Maar zeker nooit aan Francesco Domingo Lutentio! Een Italiaan! En ik kan geen Italianen uitstaan! Ze kunnen kakelen als Mechelse hoentjes!

BRIGITTE : Kom, kom...

PRUNELLA : Bovendien zijn ze zeer ontrouw. Naar het schijnt.

BRIGITTE : Dat zijn praatjes. Italianen zijn heel lieve mensen.

PRUNELLA : Meen je dat echt?

BRIGITTE : Zeker weten.

PRUNELLA : Wat een opluchting.

CLAIRE : (*achter de coulissen - trap*) Prunella! Prunella!

PRUNELLA : (*poeslief*) Jawel mevrouw! (*tot Brigitte*) Het loopt de spuigaten uit! Sedert dat ze schildert, heeft ze om de haverklap iets anders nodig. Nu eens een fles white-spirit, dan weer een fles terpentijn, dan is er weer een kladje verf op de grond gevallen en Prunella mag het opkuisen!

BRIGITTE : Ach, ze wil gewoon haar frustraties uitwerken op de ezel!

PRUNELLA : Brigitte! Zo spreek je toch niet over je baas?

BRIGITTE : Ik bedoel... de schildersezal!

CLAIRE : Prunella!!

BRIGITTE : Ga nu maar. (*Prunella af met een grote zucht*)

ALAIN : *(op uit het bureau. Hij is een beetje stuntelig, verstrooid. Draagt een zeer zware bril)* Pa! Papa!!! Ben je daar?

BRIGITTE : Meneer Alain?

ALAIN : *(draait om naar haar)* Ben jij dat, Brigitte?

BRIGITTE : Natuurlijk ben ik het. Wie dacht u anders? Marilyn Monroe?

ALAIN : Spot niet met mijn zwakke ogen. Je weet dat ik bijziend ben!

BRIGITTE : U moest zich een betere bril aanschaffen, meneer Alain.

ALAIN : Waarom zeg je nog steeds, "meneer Alain" tegen me? Ik heb je toch al zo vaak gezegd...

BRIGITTE : Neemt u me niet kwalijk, maar dat hoort zo! Ja, het hoort zo. U bent mijn baas en...

ALAIN : Vader is de baas.

BRIGITTE : Dat kan best, maar als bediende hoor je evenmin familiair te zijn met de huisgenoten van je werkgever.

ALAIN : Zoals je wil. Ik dring niet verder aan. Waar is papa?

BRIGITTE : Hij heeft me gisteravond voor ik wegging gezegd dat ie een dringende boodschap te doen had vanmorgen.

ALAIN : Je hebt hem dus vandaag nog niet gezien?

BRIGITTE : Nee! Waarom vraagt u me dat?

ALAIN : Zo maar. Mama zal razend zijn, weet je?

BRIGITTE : Razend? Waarom?

ALAIN : Naar traditionele, jaarlijkse gewoonte is papa weer eens de verjaardag van mama vergeten.

BRIGITTE : Werkelijk? En dat is vandaag? Jeetje! We mogen ons vast aan een scène verwachten. Maar... eh.... U?

ALAIN : Wat ... ik?

BRIGITTE : Ik wil me niet bemoeien met het privéleven van mijn meerderen, maar u... Bent u uw moeders verjaardag wel indachtig?

ALAIN : Ik? Ik? ... Allemachtig! Je hebt gelijk! Ik ben het ook vergeten. Wat moet ik doen? Ik heb de tijd niet meer om naar een winkel te lopen! Misschien kan jij...?

BRIGITTE : Oh nee! Meneer kan ieder ogenblik terug zijn en hij kan vreselijk tekeer

gaan als ik er dan niet ben!

ALAIN : Ik zal hem wel op de hoogte brengen!

BRIGITTE : Nee, nee! Ik weet iets veel beters. Neem de telefoon en bestel een mooie bloementuil voor uw moeder. Zorg ervoor vóór dat ze naar beneden komt.

ALAIN : Goed, goed, dat doe ik. (*af bureau*)

BRIGITTE : Geloof me, als ie niet zo'n kluns was, dan zou ik hem zelfs aardig vinden!

PRUNELLA : (*op van boven*) Wel, juffrouw Brigitte! Nog niet aan het werk?

BRIGITTE : (*nijdig*) Je hoeft mij niet te controleren, Prunella! Daar is mijnheer Bonifaas voor!

PRUNELLA : En meneer Bonifaas is vandaag in een uiterst humeurige stemming. Je bent gewaarschuwd! Ik zou maar niet teveel talmen als ik jou was.

BRIGITTE : Waar is mijnheer trouwens?

PRUNELLA : Hij is vanochtend met een razende vaart en een hele reeks krachttermen het huis uitgerend...

BRIGITTE : Nee maar, was het zo erg?

PRUNELLA : ... Na een korte gedachten wisseling met mevrouw...

BRIGITTE : Zo! En wie heeft het pleit gewonnen?

PRUNELLA : De strijd bleef onbeslecht!

BRIGITTE : Ach zo!

PRUNELLA : Voorlopig!

BRIGITTE : Voorlopig?

PRUNELLA : Ja! Voorlopig!

BRIGITTE : Er komt dus een vervolg?

PRUNELLA : "Come and see next week".

BRIGITTE : Meneer blijft toch niet de hele week weg, hoop ik?

PRUNELLA : Je weet maar nooit! Na de debatten van deze ochtend mag je je aan alles verwachten. Maar hij komt terug, dat is zeker!

BRIGITTE : Je schijnt hem door en door te kennen, Prunella?

PRUNELLA : Ik ken hem, maar niet door en door. Hij komt terug omdat hij het zelf heeft gezegd. Hij zei: "Wacht tot ik terug kom!"

BRIGITTE : Ik begrijp het.

PRUNELLA : A propos... Heb je de radio gehoord vanmorgen?

BRIGITTE : Nee... Waarom vraag je dat?

PRUNELLA : Dan heb je nog niets gehoord van die inbraak in het stedelijk museum?

BRIGITTE : Nee, toch? Het museum hier vlakbij?

PRUNELLA : Ja! Naar het schijnt hebben ze een schilderij van onschatbare waarde meegenomen! "De bronzen Adonis". Het moet miljoenen waard zijn.

BRIGITTE : "De bronzen Adonis"? Een naam die klinkt, alleszins! Zo iemand zou ik wel eens willen ontmoeten.

PRUNELLA : Wat voor iemand?

BRIGITTE : Wel, zo'n bronzen Adonis!

PRUNELLA : Wat zou jij met zo'n stuk oud ijzer willen aanvangen, dat vraag ik me af!

BRIGITTE : Oud ijzer? Stel je voor! Zo'n prachtig bruin getaande, gespierde manskerel in je bed...

PRUNELLA : Wat heb je daar nu aan als ie van ijzer is?

BRIGITTE : Maar hij is helemaal niet van ijzer, domme gans. Met brons wordt de kleur bedoeld! De kleur van iemand die een weekje onder de zonnebank heeft gelegen!

PRUNELLA : Dat zou ik ook wel eens willen zien! Iemand die een hele week onder de zonnebank heeft gelegen, kan je nog bezwaarlijk een "bronzen Adonis" noemen. Een "geroosterde haring" zou beter klinken!

BRIGITTE : Prunella, ofwel ben jij ontzettend dom ofwel enorm controvers.

PRUNELLA : Geef mij maar dat laatste, wat het ook moge betekenen! Maar hou er alsjeblieft rekening mee dat "De bronzen Adonis" geen sekssymbool is van vlees en bloed, maar een doodgewoon ordinair schilderij...

BRIGITTE : Een doodgewoon, ordinair schilderij van enkele slordige miljoenen...

PRUNELLA : Stel je voor dat het hier gebeurt! Dat ze inbreken in de villa en heel de rommelmarkt van mevrouw Bonifaas meesleuren.

BRIGITTE : Wees maar gerust. Daar bestaat niet het kleinste gevaar voor.

PRUNELLA : Waarom niet?

BRIGITTE : Zulke kerels hebben het alleen gemunt op... meesterwerken!

PRUNELLA : Oh!!! Moest mevrouw je horen!!

CLAIRE : (*boven*) Prunella! Kom vlug hierheen!!!

PRUNELLA : Oei! Daar heb je het al!!

BRIGITTE : Geen paniek! Ze heeft niets gehoord! Ze heeft gewoon een origineel model nodig, dat is alles!

PRUNELLA : (*geërgerd, terwijl ze afgaat*) Baah! Wat geestig!

ALAIN : (*op uit bureau*) Is papa er nog steeds niet?

BRIGITTE : Neen. En volgens de laatste berichten zou dat best nog een tijdje kunnen duren. Heeft u de bloemist gebeld?

ALAIN : Alles is in orde. In de loop van de voormiddag wordt de bloementuil geleverd. Heb je 't al gehoord... van die schilderijendiefstal?

BRIGITTE : Ja. Daarnet.

ALAIN : Heb jij daarnet de radio gehoord? Waar dan?

BRIGITTE : Hier! Zender Prunella... op 137 komma 5 megahertz.

ALAIN : Zo. Ik heb daarnet het nieuws van tien uur gehoord. Straf, hé?

BRIGITTE : Zeg dat wel!

ALAIN : Stel je voor dat het hier gebeurt. En dat ze mama's lievelingswerken meenamen. Dat ware een ramp!

BRIGITTE : Nog één! Het zou dus toch kunnen waar zijn!

ALAIN : Een regelrechte financiële catastrofe!

BRIGITTE : Ongetwijfeld!

ALAIN : Mama zou zoiets nooit overleven!

BRIGITTE : Denkt u?

ALAIN : Ik ben er zeker van. Ze zijn ook schitterend, is het niet?

BRIGITTE : Wat is "schitterend"?

ALAIN : Mama's schilderijen...

BRIGITTE : Och, dat? Nu ja, slecht is anders.

ALAIN : Ik vind ze buitengewoon, (*plots*) Kom jij even mee in het bureau? Ik heb iets met je te bepraten.

BRIGITTE : Bespreken met mij? In het bureau? (*voor zich*) Wat krijgen we nu?

ALAIN : Ja! Wat is daar voor geks aan? Kom je?

BRIGITTE : Ja... Ja, natuurlijk, (*beiden af in bureau*)

CLAIRE : (*furieus op, ze is een rijzige dame, hautain, vrijetijdskleding en hoofddoek*) Verschrikkelijk! Vreselijk! Ongehoord! En dat op klaarlichte dag!

PRUNELLA : (*volgt haar als een schoothondje*) Om zeven uur vanochtend, mevrouw.

Plaatselijke tijd.

CLAIRE : Plaatselijke tijd? En het was in het museum, net om de hoek, zei je?

PRUNELLA : Daarom juist, mevrouw.

CLAIRE : Ach, domme gans...

PRUNELLA : Ik hoorde in het plaatselijk nieuws, mevrouw...

CLAIRE : De barbaren! Beeldstormers! Geen greintje respect voor de hand van de meester!

PRUNELLA : Met uw verlof, mevrouw, het was met de voet geschilderd!

CLAIRE : Hou je bek! Het is een schande dat in deze tijd... (*bedenkt zich plots*) Met de voet geschilderd? Een schilderij? Met de voet?... Hoe kan dat nu?

PRUNELLA : Kom nu, mevrouw. Er zijn toch meer gehandicapte kunstenaars die schilderen met de voet. Dat zou u toch moeten weten.

CLAIRE : Ontzettend!

PRUNELLA : Zelfs met de mond!

CLAIRE : Met de mond?... Dat meen je niet?

PRUNELLA : U houdt me voor de gek, mevrouw. Zegt u niet dat u van zoiets niets afweet?

CLAIRE : Ik zweer het je!

PRUNELLA : Ze maken echt prachtige schilderijen, die sukkels!

CLAIRE : Sukkels! Ze verdienen er miljoenen mee! Schilderen met de voet!... (*ze gooit plots haar schoenen uit en stapt naar boven, ze draait voor de trap om*) Prunella, tegen etenstijd breng je een voetbad naar boven! (*af*)

PRUNELLA : Een voetbad! Maar, hemeltje lief, wat haalt dat mens zich nu weer in het hoofd? (*naar de trap*) Hé, mevrouw! U bent immers toch niet gehandicapt? U kan toch wel normaal schilderen? (*in zichzelf*) Het is zo al erg genoeg! Ach, laat ze naar de maan lopen.

(*plotseling een hevig kabaal in het bureau, men hoort een kaakslag, Brigitte komt razend het bureau uitgestapt, Alain achter haar aan*)

BRIGITTE : Wat gemeen! Wat een brutaliteit!

PRUNELLA : Nu komt de storm van daar, geloof ik!

ALAIN : Brigitte, ik smeeek je... Ik meende het niet...!

BRIGITTE : Wil je daarmee bedoelen dat ik nog geluk heb gehad? Niet menen! Nog één keer en ik daag je voor de rechter! En dat meen ik!

ALAIN : Maar enfin, Brigitte, geloof je me nu! Het lag niet in mijn bedoeling om je te kwetsen.

BRIGITTE : Nee, natuurlijk niet! Je wou me natuurlijk alleen maar bepotelen! Je bedoeling was het hoofd te bieden aan je wulpse uitspattingen, je vurige libido's!

PRUNELLA : Eerst gingen we schilderen met de voet, straks gaan we dichten met de vuist!

BRIGITTE : Prunella, moet je horen! Toen ik...

PRUNELLA : Stop! Halt! Nee, nee, kindje! Van dergelijke spelletjes trekt Prunella zich geen snars aan! Eigen boontjes doppen, zeg ik maar!

ALAIN : Je hebt gelijk, Prunella!

BRIGITTE : Ach, stik jij!

ALAIN : Zoals je wil! (*af bureau*)

(het is een ogenblik stil, dan gaat Brigitte naar de zetel, ze zit neer en begint te mokken. Prunella gaat langzaam naar haar toe)

PRUNELLA : (*voorzichtig*) Als je het mij vraagt... Dan pak je het verkeerd aan...

BRIGITTE : Ik neem je op je woord: ik heb jou niets gevraagd!

PRUNELLA : Goed! Goed! Zoals je wil!

BRIGITTE : (*denkt een ogenblik na, dan plots*) Hoezo, ik pak het verkeerd aan? Moet ik me soms door die halfgare nozem laten verkrachten? En wat doe ik met mijn eergevoel?

PRUNELLA : Daar doe je mee wat je wil, maar ik zou meer diplomatisch tewerk zijn gegaan!

BRIGITTE : Diplomatisch?

PRUNELLA : Het kwaad met het kwaad vergelden.

BRIGITTE : Wat krijgen we nu?

PRUNELLA : Voor wat, hoort wat!

BRIGITTE : Oog om oog, tand om tand?

PRUNELLA : Nu ja, je mag niet te hard van stapel lopen... Wij zijn tenslotte geen Sicilianen.

BRIGITTE : Prunella, hou op met die raadseltjes! Spreek duidelijke taal. Wat zou jij in mijn plaats gedaan hebben?

PRUNELLA : Ik zou de gelegenheid te baat genomen hebben om...

BRIGITTE : (*ongeduldig*) Om wat...?

PRUNELLA : Hoeveel verdien je?

BRIGITTE : Pardon?

PRUNELLA : Ik bedoel... Je loon, is het naar wens?

BRIGITTE : Nu ja, naar wens... Het gaat wel.

PRUNELLA : Het gaat wel... Optimistisch is anders! Zie je nu wat ik bedoel... Je neemt de gelegenheid te baat om...

BRIGITTE : Maar dat is chantage!

PRUNELLA : Kom, kom...

BRIGITTE : Daarvoor draaien ze je erachter!

PRUNELLA : Als beide partijen akkoord gaan is er geen sprake van "erachter draaien"!

BRIGITTE : Ik vind zoiets schaamteloos. Hou je mij misschien voor Kristine Keeler?

PRUNELLA : Je bent veel te preuts, Brigitte! Op die manier ga je als secretaresse niets bereiken.

BRIGITTE : Nu we het toch over amoureuze affaires hebben... Mag ik nu eindelijk eens weten hoe het staat met je fameuze Francesco?

PRUNELLA : Dat heb ik je toch al verteld? Ik heb hem uit een roddelblad.

BRIGITTE : Maar je hebt hem nog niet gezien?

PRUNELLA : Hij heeft me enkele keren opgebeld maar ik heb hem nog niet gezien. Trouwens, gisteren heeft hij me bekend dat hij een Italiaan is en ik kan geen Italianen uitstaan. Ik had het moeten weten... Zijn tongval kwam me verdacht voor!

BRIGITTE : Italianen zijn heel lieve mensen! Dat heb ik al gezegd!

PRUNELLA : Maar dat is nog niet alles!

BRIGITTE : Komt er nog meer?

PRUNELLA : Hij wil me absoluut ontmoeten!

BRIGITTE : Dat lijkt me logisch!

PRUNELLA : Maar hij wil me absoluut... hier... ontmoeten!

BRIGITTE : Hier? Nu, ik begrijp niet waarom jij hier tegenop ziet!

PRUNELLA : Maar dat gaat niet!

BRIGITTE : Mevrouw en meneer zullen het vast op prijs stellen. Wat doet jouw aanstaande voor beroep?

PRUNELLA : Eh... dat weet ik niet!

BRIGITTE : Je weet het niet? Maar zoiets vraag je toch bijna onmiddellijk.

PRUNELLA : Dat is toch allemaal bijkomstig!

BRIGITTE : Nu, zo bijkomstig is het nu ook weer niet. Je moet toch weten of je als getrouwde vrouw moet blijven uit werken gaan. Als die man een fortuin verdient, dan kan jij je lekker laten verwennen, Prunella!

PRUNELLA : *(als in extase)* Ja!!!

BRIGITTE : Maar als hij stempelt kan je 't wel vergeten!

PRUNELLA : *(ontgoocheld)* Ja...

BRIGITTE : Heb je hem verteld wat jij doet?

PRUNELLA : Nee... dat is nu juist het probleem.

BRIGITTE : Probleem? Kom nou, als hij je zo niet aanvaardt, dan...

PRUNELLA : Daar gaat het juist over. Misschien zou hij me zo wel aanvaarden, maar... Zie je, daar was ik nu net bang voor. Ik ben maar een meid... Hij... misschien is ie wel advocaat of dokter of... of...

BRIGITTE : ... of een dopper!

PRUNELLA : Nee, nee, dat denk ik niet! Hij klinkt heel intellectueel! Daarom heb ik tegen hem gelogen!

BRIGITTE : Gelogen? Hoezo? Wacht eens... Ik geloof dat ik het begrijp! Je hebt hem wat op de mouw gespeld, hé?

PRUNELLA : Ja...

BRIGITTE : Je hebt hem verteld dat jij hier de vrouw des huizes bent en dat jij mevrouw Bonifaas bent, hé?

PRUNELLA : Ja...

BRIGITTE : En nu wil hij persé hiernaar toe komen om met jou kennis te maken?

PRUNELLA : Zo is het! Oh, wat ben ik begonnen? Ik ben zo bang!

BRIGITTE : Als jij me belooft mij te helpen, dan zal ik jou helpen. Afsproken?

PRUNELLA : Wat ben jij toch lief voor mij. Ik kan haast...

(de telefoon gaat)

(aarzelt) De... de telefoon!

BRIGITTE : Wat is er met de telefoon?

PRUNELLA : Hij rinkelt!

BRIGITTE : Kijk, kijk, ik wist niet wat ik hoorde! Natuurlijk rinkelt hij, domme gans.

Neem nu toch op!

PRUNELLA : Maar als het nu eens...

BRIGITTE : Nou en dan? Neem op, die telefoon, zeg ik je!

PRUNELLA : Ik... ik... durf niet!

CLAIRE : *(van boven)* Prunella!!

PRUNELLA : Ja, mevrouw?

CLAIRE : Hoor je de telefoon niet?

PRUNELLA : Jawel, mevrouw.

CLAIRE : Neem dan op, verdorie!

PRUNELLA : Jawel, mevrouw... *(ze neemt aarzelend de telefoon op met overslaande stem)* Hallo, huize Bonifaas... Wie...? Pru... Pru... Prunella... Een ogenblikje! ...

(tot Brigitte) Hij wil Prunella spreken!

BRIGITTE : Daar spreekt ie toch mee! Zeg het hem!

PRUNELLA : Och... Ik ben zo bang... Alles zal mislopen! Ik krijg de bons! Ik... Ik... Ik...

BRIGITTE : Geef hier! *(rukt haar de hoorn uit de hand, met zwoele stem)* Hallo, kleine spaghettivreter van me. Ben je er klaar voor?

PRUNELLA : Wat doe je?... Ben je gek?... Geef hier! *(ze tracht tevergeefs de hoorn te pakken te krijgen)*

BRIGITTE : Wanneer zeg je?... Deze namiddag?... O.K. Ik verwacht je...! Wat zeg je?... Wat er met mijn stem gebeurd is?... Niets, ouwe jongen, helemaal niets!... Dat komt door jou... Precies... Opwinding... *(ze legt de hoorn neer)* Gehoord? Deze namiddag?

PRUNELLA : Ben je nu helemaal? Dat kost me mijn baantje! Ik kan nu wel inpakken en wegwezen!

BRIGITTE : Hier wordt niets ingepakt! Luister nu eens goed naar mij!

PRUNELLA : Ik word gek! Ik word gek!

BRIGITTE : Prunella!!!! Beheers je!

PRUNELLA : Wat zullen meneer en mevrouw daarvan zeggen?

BRIGITTE : Die zijn er toch niet!

PRUNELLA : Die zijn er niet?

BRIGITTE : Natuurlijk niet! Meneer is in de zaak en mevrouw die zit de hele godganse dag op haar rommelkamer te schilderen!

PRUNELLA : ... met haar voeten!?

BRIGITTE : Wat zeg je?

PRUNELLA : Ik zei "Met haar voeten"... Ik heb haar verteld dat die "bronzen Adonis" met de voet is geschilderd. Nu wil ze het ook proberen!

BRIGITTE : Om het even...

PRUNELLA : En... meneer Alain...?

BRIGITTE : Die neem ik voor mijn rekening!

PRUNELLA : Maar mijn kledij! Zie me hier staan. Ik lijk Assepoester wel!

BRIGITTE : Dan ben ik de goede fee. Luister! Ga naar de garderobe van mevrouw en trek iets aan van haar!

PRUNELLA : Dat niet! Dat nooit! Dat is... Dat is... Dat is heiligschennis!

BRIGITTE : Prunella, doe niet zo idioot!

PRUNELLA : Nee, nee, dring maar niet verder aan, zoiets is uitgesloten!

BRIGITTE : Je stelt je aan, Prunella!

PRUNELLA : Nee! Nee! En nog eens nee!

ALAIN : (*op uit bureau*) Ben jij dat mama?

BRIGITTE : Nee! Het is de paashaas!

ALAIN : Ach, die ellendige ogen! (*af*)

CLAIRE : (*van boven*) Prunella!!

PRUNELLA : Ja, mevrouw?

CLAIRE : Kom eens even hier, wil je?

PRUNELLA : Jawel, mevrouw.

BRIGITTE : Dat is je kans, Prunella!

PRUNELLA : Wat bedoel je?

BRIGITTE : Terwijl je boven bent, neem je de kans te baat om een jurk van mevrouw uit de kast te halen!

PRUNELLA : Ben je gek? En als ze me betrapt?

BRIGITTE : Denk toch eens even na! Ze schildert met haar voeten, is het niet?

PRUNELLA : (*schamper*) Ja, met wat zou ze anders schilderen? Met haar handen, misschien?

BRIGITTE : Dan verlaat ze de rommelkamer niet voordat ze een voetbad heeft genomen, is het niet?

PRUNELLA : Hemeltje, ja, dat heeft ze gezegd!

BRIGITTE : Zo lang ze dus niet naar haar voetbad vraagt, ben jij veilig! Hop, naar boven!

CLAIRE : Prunella!!!

PRUNELLA : Ik kom eraan, mevrouw! (*met een zucht naar boven*)

BRIGITTE : Hier gaan we vandaag nog het één en ander beleven, geloof me.

ALAIN : (*op*) Wat is dat hier voor een pantomime, vandaag?

BRIGITTE : Pantomime? Je zal eens wat gaan meemaken.

ALAIN : (*voorzichtig*) Ben je nog boos, Brigitte?

BRIGITTE : Bah... eigenlijk niet. Ik heb me wel wat aangesteld, is het niet?

ALAIN : En ik moet me meer beheersen. Ach ja, ik kan er niets aan doen, maar... ik heb een boontje voor jou, Brigitte.

BRIGITTE : Laten we de bonen voor later.

ALAIN : Later?

BRIGITTE : Als je naar de oogarts bent geweest.

ALAIN : Oogarts? Wat heeft die daarmee te maken?

BRIGITTE : Alles!

ALAIN : Ik begrijp er niets van... A propos... is papa er nog niet?

BRIGITTE : Nee.

ALAIN : Ik maak me wel een beetje ongerust.

BRIGITTE : Ach, zo'n vaart zal het wel niet lopen. Het koelt wel zonder blazen.

ALAIN : Ik vraag me af waarover de discussie van vanmorgen ging. Ik ben bang dat het

om de zaak gaat. Begrijp je, als de zaak op de fles gaat, dan ben ik ook gezien. Dan moet ik een stiel gaan leren, want dan kan ik de zaak niet meer overnemen.

BRIGITTE : Wees maar niet bang. Alles gaat prima!

ALAIN : Zeker weten?

BRIGITTE : Zeker weten! Trouwens, indien we failliet gaan, dan kunnen jullie allemaal rentenieren op de opbrengst van je moeders schilderijen!

ALAIN : Spot niet, Brigitte... Weet je... Ik ben daarnet veel te hard van stapel gelopen... Maar...

BRIGITTE : Ach wat! Alle mannen zijn toch gelijk. De één is niet beter dan de andere. Weet je wat jij nodig hebt. Een lief meisje dat veel om je geeft en waar je eens lekker mee uit dansen kan gaan.

ALAIN : Maar, Brigitte?

BRIGITTE : Je bent niet de enige met slechte ogen. Zoals ik je al zei, je moest maar eens naar de oogarts gaan. Je brilglazen zijn te zwak, dat is alles.

ALAIN : Ik weet het, maar het ontbreekt me aan tijd. Ik moet alles leren om later de zaak te kunnen overnemen.

BRIGITTE : Ik vind dat je zoiets niet mag uitstellen! Waarom ga je niet deze namiddag?

ALAIN : In de namiddag? Dat zal papa vast niet goed vinden. Zoiets moet je 's avonds doen, zegt hij altijd. Overdag gaat je werk voor!

BRIGITTE : Ach wat! Dat duurt toch geen eeuwigheid! En het werk loopt niet weg! Bel vlug naar de oogarts en maak een afspraak.

ALAIN : *(met een zucht)* Vooruit dan maar! Ce que la femme veut, Dieu le veut! Ik hoop maar dat de wachtkamer niet barstensvol zit, want ik hou niet van wachten!

BRIGITTE : Hoe meer volk, hoe meer vreugd! *(Alain af bureau)*

PRUNELLA : *(op met de feestjurk aan van Claire)* Is de kust veilig?

BRIGITTE : Prunella! Wat zie jij er stralend uit!

PRUNELLA : Vind je? Het spant anders wel aardig!

BRIGITTE : Nu nog de kam eens duchtig door je haar en een beetje maquillage en je bent klaar voor de strijd!